

WARMENHUIZEN - Overmorgen, vrijdag 27 april, zet Piet Molenaar een streep onder zijn loopbaan bij Vios, de tweede klasser uit Warmenhuizen. Dertig jaar heeft hij de jeugd begeleid en twintig jaar heeft hij actief deelgenomen het beleid van Vios naar buiten toe gestalte te geven. Piet Molenaar, hij wordt 53 jaar, vindt dat het mooi is geweest. Een zorgvuldig omschreven reden voor zijn opstappen kan hij niet geven. "Ik ben nu 52. Voor mij maar 'es een ander", zo luidt zo ongeveer zijn credo. In café "De Ooievaar" wordt hem overmorgen een receptie aangeboden, een receptie die hij dik heeft verdiend. Van 19.30 tot 21.30 uur kunnen de talloze vrienden die hij in de loop der vele tientallen jaren bij Vios heeft gemaakt hem de hand drukken. Dertig jaar jeugdbegeleider en twintig jaar bestuurslid is een periode waarop met trots kan worden teruggekeken.

Piet was niet getrouwd met een vrouw, maar met Vios. Ik weet er nooit anders van of het was altijd alles Vios dat de klok sloeg. Aldus Piet's moeder. Hij was niet zo'n briljante voetballer. Tot het vlaggeschip van de vereniging, het eerste, heeft hij het bijvoortbeeld nooit geschopt. Hij acteerde in de lagere elftallen en "de jongens waren altijd bar blij als ik niet meedeed, dus een vedette was ik bepaald niet". Mocht hij zich dan op de groene zoden niet optimaal kunnen manifesteren, langs de lijn deed dat des te beter.

HOOGTEPUNT

"Ik ben eigenlijk meteen in de begeleidingsfeer terecht gekomen. Eerst bij de aspiranten, de huidige groep van de weipen en de pupillen had je toen nog niet. Die categorieën kwamen allemaal later. Voorheen had ik geen vast elftalje. Later wel. De laatste jaren was ik vaste begeleider van de A1 junioren, die een paar seizoenen geleden kampioen

van de eerste klasse werden en naar de hoofdklasse promoveerden, een van mijn hoogtepunten als begeleider bij Vios. Naast gewone begeleider, iedere week met een elftal op 'ad, heb ik een half jaar lang de selectie-spelers begeleid. Ruud van Duin en vooral Theo van Diepen waren en zijn nog talenten. Iedere maandagavond, een half jaar lang, trok ik met die mannen op. Overal naar toe. Naar Amsterdam, Haarlem, het sportcentrum Zeist, noem maar op".

Alle grote namen van Vios heeft hij onder zijn hoede gehad en Piet zag al gauw of er wat inzat of niet. "Jongens als Nico Ligthart, Nico Kemper, de Nannessen, etc. heb ik begeleid. Je zag al snel of er talent in die knapen stak. Je pikte ze er zo uit. Veel plezier heb ik altijd aan Theo van Diepen beleefd. Een ras voetballer. Clubs als AZ'67 en Volendam zaten al gauw achter hem aan, maar hij gaat niet weg. Hij blijft hier in Warmenhuizen. Theo is een echte Vios'er".

UITSTERVEND RAS

Piet Molenaar was een man die zijn nek in de club uitstak. En actieve mensen kan een sportvereniging altijd gebruiken. Daar draait een vereniging in feite op. Zonder enthousiaste altruïstische mensen kan een sportvereniging vandaag de dag niet meer bestaan, hoewel de groep actieve leden die hun hand ophouden steeds groter wordt. In dat kader zijn mensen als Piet Molenaar een uitstervend ras. Altijd was hij bij "zijn" Vios te vinden. Met een getuigschrift van Arie Rentenaar op zak stortte hij zich in het "trainersvak". Met veel enthousiasme doceerde hij de aspiranten en junioren techniek en tactiek en bewegingen met en zonder bal. "Ik was niet het type van een Karel Lotsy. Donderspeeches heb ik niet gehouden. Over het algemeen zei ik niet veel in de rust van een wedstrijd. Maar als ik vond dat het niet goed ging liet ik dat wel merken. Gekke dingen meegemaakt? Nou niet speciaal. Er is nou nooit 'es wat gebeurd waarvan de details me nog helder voor de geest staan. Maar er gebeurden meer gekke dan normale dingen. Zo was het wel."

Piet Molenaar verzelde naast zijn begeleidingsactiviteiten ook in het bestuur. "Ik ben nooit voorzitter, secretaris of penningmeester geweest. Ik maakte altijd deel uit van het bestuur en ik deed alle voorkomende werkzaamheden. Wat had je vroeger al niet voor klusjes. Netten ophangen, lijnen trekken, ballen oppompen, corner-vlaggen plaatsen etc. En moet je nu zien. De netten blijven de hele week, dag en nacht, in de doelen hangen. Die hoef je er niet meer uit te halen. Trouwens ook in de begeleidingssteer is erg veel veranderd. Neem alleen maar het vervoer. Vroeger ging je op de fiets met het hele elftal plus reserves. Ik reed meestal op kop, maar als het hard waarde was ik aan de staart van het koppeltje te vinden, hoor".

AFBOUW

Vijf jaar geleden begon Piet Molenaar aan zijn afbouw bij Vios. Toen stapte hij uit het jeugdbestuur. Er kwam een "echte" jeugdtrainer. Piet zag de noodzaak daarvan wel in, maar hij zegt toch: "Toen mocht ik niets meer zeggen, hè. Nou dat heeft wel moeite gekost". Het zijn de veranderingen van de laatste jaren die mede een rol hebben gespeeld bij Piets' besluit er nu maareen punt achter te zetten. Hij wijdt niet over die veranderingen uit. "Het loopt allemaal wel goed binnen het jeugdbestuur", zegt hij met lichte aarzeling in zijn stem. "Natuurlijk, er is wel eens wat, maar ik wijdt er maar niet over uit. Het loopt over het algemeen wel goed."

Het afscheid bij Vios is een beslissing geweest, die niet zonder slag of stoot is genomen. "Ja, ze hebben nog wel geprobeerd me op andere gedachte te brengen, maar ik heb gemeend de knoop nu maar door te moeten hakken. Moeilijk blijft het over 5 jaar ook nog. Ze hebben wel tegen me gezegd dat ze hopen dat ze mijn kop nog eens zien bij Vios. Nou daar hoeft men niet over in te zitten. Ik kom uiteraard heus wel kijken. Je blijft Vios man. Daarvoor heb je eertelangen gezeten. En ik zal ook heus nog wel een klusje doen. Het boek "Vios" helemaal dichtslaan kan ik niet. Ik ga het alleen wat kalmer aan doen.

In café "De Ooievaar" staat Piet Molenaar vrijdag in de schijnwerpers. Een opgewekte gebeurtenis, maar tevens een beetje trieste gebeurtenis. De man die Vios de hele week door vertegenwoordigde doet een stapje terug. Het is voor Vios te hopen dat er een adequate opvolger komt, ook al laat het zich aanzien dat er geen sprake is van een definitieve scheiding, maar meer één van tafel en bed.